

Posudek studenta Adama Trefila

Diplomní práce na téma Postindustriální park – Praha Holešovice

Student se úlohy zhostil netradičně, kdy nechtěl volit běžný developerský postup pro řešení dané lokality, ale řešení s nějakou vyšší ideou, než je ekonomické zhodnocení volného atraktivního pozemku v blízkosti městského centra.

Bývalá panelárna a betonárka je charakteristická svými figurami mostových jeřábů, je také místem s velmi specifickou atmosférou a obrovskou vizuální přitažlivostí, vyzývající k dotvoření téměř jakoukoli formou. Student si nejdříve vybral stavby, místa, konstrukce atmosféry, nálady a jiné kvality, které se rozhodl zachovat. Ty pak vyjmul z řešení jako fixní a zachoval jako vodící momenty pro tvorbu celého území.

Území je vhodně řešeno dopravně tak, že vytváří dostatečnou parkovací kapacitu k dopravnímu propojení s okolními čtvrtěmi, dále za vhodné považují nevedení dopravy po nábřeží, aby nebyl přerušen kontakt lokality s vodním tokem a byla tak zachována jeho identita. Dále je velká část pozemku věnována vlastní figuře industriálního parku s jeho charakteristickou surovou atmosférou, která je podpořena a odizolováním prostoru dvěma bytovými domy, které tvoří hradbu na hraně pozemků i na hraně funkcí. Takto vzniká napětí, které určuje kvalitu prostředí. Spolu s ojedinělými solitérními technickými budovami – například velín obložený boletickými sklohraníkovými panely- si park získává zcela jedinečnou atmosféru.

Student celý projekt zpracoval rutinně s velkým nadhledem a vybraným rukopisem, který si pro celou dobu studia pilně tvořil. Práce představuje výbornou úvodní rozvahu zpracovanou na profesionální úrovni a byla přínosem i pro mne.

Velmi kladně hodnotím právě rukopis práce, který bývá nejcennějším bohatstvím každého tvůrce v dnešní přeinformované době, kdy se tvorba davu valí ve vlnách a proudech bývá takovýto čin ojedinělým a spíše mimořádným počinem, který svědčí o zralosti a individualitě studenta.

Vždy rozporuplně působí pomalý tvůrčí proces, kde student hned nenachází patřičné řešení a urputně bojuje s časem i zadáním. To považuji za samozřejmost při tvůrčím procesu, kdy vzniká něco nového.

Cením si také toho, že si student vybral své vlastní zadání, že není lhostejný ke svému okolí, prostředí v němž žije a dokáže si práci sám sehnat a být občansky aktivní.

Práci hodnotím výborně.

Prof. ing. arch. Zdeněk Fránek